

***A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése***

Az ügy száma: Pfv.V.21.143/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Fábián Olivér ügyvéd

cím2

Az alperes: név2
cím3

Az alperes képviselője: Ügyvédi Iroda
cím3
ügyintéző: dr. Hetzer István Endre ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Kaposvári Törvényszék
2.Pf.20.967/2024/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Nagyatádi Járásbíróság
11.P.20.095/2024/27. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú és másodfokú ítélet

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[2] Határozata – felülvizsgálat engedélyezése szempontjából releváns – indokolásában rögzítette, a jogi képviselővel eljáró felperes beadványait, bizonyítékait több alkalommal személyesen terjesztette elő, az érdemi tárgyalási szakban is. A bíróság mindezek hatálytalanságáról történt tájékoztatást követően a csatolt okiratokat és a felperes utólagos bizonyítási indítványát – jogszabályi feltételek fennállásának hiányában – alapatlannak találta.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

[4] A felperes azon fellebbezés azon hivatkozásait, amelyek szerint a felperes személyesen kívánta átadni a 2024. június 18-i tárgyaláson a bizonyítékait, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság nem vett át, elektronikusan pedig a felperesi jogi képviselő a bíróság részére nem küldte meg, a másodfokú bíróság a Pp. 244. § (1)-(3) bekezdésére és a 613. § (3) bekezdésére hivatkozva nem találta alaposnak. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során nem történt olyan lényeges, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely a Pp. 381. §-a szerint az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezte volna. Ennek indokaként kifejtette, hogy a felperes a jogi képviselő részére adott meghatalmazással a jogi képviselővel történő eljárást választotta, így az eljárására a Pp. általános szabályai irányadók: az elektronikus kapcsolattartásra köteles jogi képviselőjének a beadványokat digitalizált formában kellett a bírósághoz előterjesztenie azzal, hogy az elektronikus benyújtás alóli kivételt jelent, ha az eljárásban az okirat papír alapú bemutatása, megtekintése szükséges; amelyre különösen akkor kerülhet sor, ha a papír alapú okirat valódisága vitás, illetve, ha a papír alapú benyújtást a bíróság hivatalból vagy a fél indítványára elrendeli. Rámutatott arra is, hogy amennyiben a felperes jogi képviselője a felperes megbízása alapján elmulasztotta a beadvány, illetve az okirati bizonyíték elektronikus megküldését, annak vizsgálata nem képezi jelen per tárgyát, az a felperes és a jogi képviselője közötti jogviszony keretei között vizsgálható.

A felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[5] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen – tartalma alapján – az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetnek helyt adó új határozat hozatalát, másodlagosan a

másodfokú, harmadlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[6] Megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:63. § (1)-(3) bekezdéseit, 6:137.§-át, 6:142.§-át, a Pp. 279.§ (1) bekezdését, 605. § (3) bekezdését, 608. § (1) bekezdését és az az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 8.§ (2) és (4) bekezdéseit jelölte meg.

[7] A felperes – a Pp. 408. § (1) és (2) bekezdése alapján kizárt – felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (2) bekezdés *a), b) és c)* pontjaira hivatkozással kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 605.§ (3) és 608.§ (1) bekezdését jelölte meg.

[8] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja első fordulatára alapított kérelmében a bíróságok eltérő gyakorlatára hivatkozott az elektronikus kapcsolattartás értelmezése körében, abban jogkérdésben, hogy a tárgyaláson személyesen előterjesztett papíralapú irat befogadható-e, ezért az egységes értelmezés érdekében indokoltnak találta a Kúria állásfoglalását. A divergáló joggyakorlat alátámasztására a Debreceni Ítéltábla Pf.20.058/2023/6. számú ítéletét jelölte meg, amelyben – hivatkozása szerint – a bíróság azt mondta ki, a tárgyaláson lehetőség van okirat, illetve beadvány csatolására, és amennyiben az nem felel meg a törvény rendelkezéseinek, úgy a hiánypótlásra is van lehetőség. A Pp. ezen esetekre vonatkozóan maga enged kivételt.

[9] A Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja második fordulata szerinti, joggyakorlat továbbfejlesztésére irányuló engedélyezési kérelmét arra alapította, hogy annak a Kúria általi megerősítése szükséges, hogy a megállapodásokat és a teljesítéseket tartalmuk alapján kell értékelni. Az eljáró bíróságok ugyanis a befizetési bizonylatokon szereplő „adomány” elnevezés alapján nem vizsgálták a tényleges jogcímet és figyelmen kívül hagyták, hogy azok valójában ellenérték teljesítését támasztották alá.

[10] A 409. § (2) bekezdés *b)* pontjára alapított – annak mindkét fordulatát idéző - kérelméhez fűzött indokolásában a felperes jogkérdésként azt jelölte meg, hogy a tárgyaláson miként érvényesülhet a felek bizonyítási joga. A kérelem indokai szerint, amennyiben a bíróságok a Pp. 605.§ (3) és 608.§ (1) bekezdéseinek kivételét figyelmen kívül hagyva értelmezik, az a felet gyakorlatilag elzárja attól, hogy a tárgyaláson bizonyítékot csatoljon, nyilatkozatot tegyen, ezzel pedig sérül a fél tisztességes eljáráshoz való joga. A jogkérdés egyedi ügyön túlmutató jellegét a jogkérdés valamennyi polgári peres eljárásra kiterjedő jellegében, valamint a Pp., a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló a 2023. évi CIII. törvény és annak végrehajtási rendelete közötti jogharmonizáció szükségességében határozta meg.

[11] A 409.§ (2) bekezdés *b)* pontja második fordulata, a jogkérdés társadalmi jelentősége körében érveit nem fejtette ki, indokolást nem terjesztett elő, a Pp. 409.§ (2) bekezdés *c)* pontját illetően ezen jogszabályhely feltüntetésén kívül egyebet nem adott elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme megalapozatlan.

[13] A felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen

alapuló része [Pfv.20.764/2020/3. (BH2020. 366.)]. A Kúria ebben az esetben is kötve van a fél kérelméhez [Pp. 2. § (2) bekezdés, 405. § (1) bekezdés, 370. § (1) bekezdése, 364. §], így a felülvizsgálat engedélyezése körében csak a kérelemben foglaltakat vizsgálhatja.

[14] A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410.§ (2) bekezdése, Pp. 413.§], a tartalmi hiányokhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §], valamint a kérelmek célja, tartalma is eltérőek. Az engedélyezés iránti kérelemben a félnek a felülvizsgálat engedélyezési ok fennállását kell alátámasztania, míg a felülvizsgálati kérelemben igazolnia kell a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy az utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására (Kúria Gfv.30.116/2023/2., Pfv.20.165/2024/2.).

[15] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tartalma függ attól, hogy a fél a felülvizsgálat engedélyezését mely engedélyezési okra alapítja [Pp. 410. § (2) bekezdés *c)* pont *ca)*-*cd)* alpontok] azzal, hogy valamennyi engedélyezési ok esetében nélkülözhetetlen a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés meghatározása, amelynek az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze (Kúria Pfv.21.323/2022/2., megjelent: BH2023. 71.). Az engedélyezés iránti kérelem bármelyik kötelező tartalmi elemének hiánya a kérelem érdemi vizsgálat nélkül történő visszautasításához vezet [Pp. 410.§ (2) bekezdés *a)*-*c)* pontjai és (4) bekezdése], illetve kizárja az adott engedélyezési ok érdemi vizsgálhatóságát (Kúria Pfv.20.057/2020/2., Pfv.21.288/2022/2.).

[16] A felperes engedélyezési kérelmét a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontja mindkét fordulatra alapította. A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében [Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulat] akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi vagy a Bírószági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.307/2021/2). A joggyakorlat továbbfejlesztésére figyelemmel [Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont második fordulat] a felülvizsgálat pedig akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.20.782/2022/3., Pfv.21.295/2021/2). Mindezek akként teljesíthetők, hogy a félnek az engedélyezést megalapozó bírói döntések megjelölése útján – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – vagy a divergáló, vagy a meghaladottá vált ítélezési gyakorlatot kell bemutatnia (Kúria Pfv.20.132/2020/3., Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.).

[17] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pont első fordulatra alapított kérelme nem volt megalapozott. A felperes által hivatkozott ítéletáblai határozat alapját képező ügyben a fél a tárgyaláson nem bizonyítékot kívánt csatolni, hanem az ügyvédi munkadíj iránti igényét szóban kívánta felszámítani és az azt alátámasztó ügyvédi megbízási szerződést csak felmutatta. Az ítéletábla ez esetben a költségfelszámítás módjára vonatkozó, Pp. 81. § (1) és (2) bekezdését értelmezte és ezzel összefüggésben mondta ki a Pp. 110. § (2) bekezdésére utalva, hogy a jogszabály nem szűkíti le a felszámítást és az adatok igazolását annak kizárólag írásban való előterjeszthetőségére, az szóban is megtehető és igazolható úgy is,

hogy a költségek felszámításáról szóló nyilatkozatot és az azt igazoló tényeket (ügyvédi megbízási szerződés tartalmát) a bíróság az ellenérdekű fél jelenlétében jegyzőkönyvbe foglalja. Kitért arra is, hogy mivel az ítélelhozattal záruló per tárgyalásának befejezéséig az ügyvédi megbízási szerződést a jogi képviselő útján a fél igazolhatóan elektronikus úton is benyújtotta a bíróságra, ezért annak hatálytalansága ez okból sem volt megállapítható. A hivatkozott döntés tehát eltérő eljárásjogi helyzetre vonatkozó, eltérő jogszabályi rendelkezéseken alapult. Divergáló bírói gyakorlat alátámasztására azonban nem alkalmas olyan határozat, amely nem azt a jogkérdést veti fel és nem azon a jogszabályi rendelkezésen alapul, így nem azt értelmezi, mint a támadott határozat.

[18] A felperesnek a Pp. 409.§ (2) bekezdés *a*) pont második fordulat szerinti joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítására alapított kérelme érdemi elbírálásra nem volt alkalmas, mert a felperes e kérelmében előadott jogkérdést az engedélyezési kérelemben megsértettként megjelölt eljárásjogi jogszabályi rendelkezések nem vetik fel. A felperes az engedélyezés további feltételeit sem igazolta: a jogkérdésként előadottak kapcsán a már kialakult, egységes, de gazdasági-társadalmi vagy jogszabályi változás miatt a jövőre nézve fenn nem tartható bírói gyakorlatot nem mutatta be.

[19] A felperes a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontja alapján mindkét engedélyezési okra hivatkozott. Ezen jogszabályi rendelkezés első fordulata, a jogkérdés különleges súlya miatt a felülvizsgálat akkor engedélyezhető, ha a jogkérdés nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, az az egyedi ügyön – különleges súlyára tekintettel – túlmutat pl., ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése a Kúria elvi iránymutatását igényli. A felülvizsgálatot nem indokolt engedélyezni, ha a jogkérdés bár új, de a megválaszolása a csekély jelentősége vagy kisszámú gyakorlati előfordulása folytán a jogegységet (jogbiztonságot) nem érinti. A rendelkezés második fordulata szerinti jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig akkor engedélyezhető a felülvizsgálat, amennyiben az a jogalanyok széles körét közvetve vagy közvetlenül érinti. Nagy lehet társadalmi jelentősége egy jogkérdésnek, ha a jogsértő gyakorlat fenntartása másokat is a jogsértő gyakorlat folytatására ösztönözhet (Kúria Pfv.20.782/2022/3., Pfv.20.141/2022/2., Pfv.20.713/2022/2., Pfv.20.242/2024/3.). A Kúria ezen esetekben a felülvizsgálatot csak akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria jogegységi határozatban, az általa a BHGY-ban közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást (Kúria Gfv.30.366/2023/2.).

[20] A felperes Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontjára alapított kérelme sem volt alapos. A jogerős ítélet felülvizsgálat engedélyezése szempontjából releváns része a Pp. 244. § (1)-(3) bekezdése alapján mondta ki, hogy a felperes jogi képviselővel járt el, így elektronikus kapcsolattartásra köteles, a beadványokat a jogi képviselő útján és digitalizált formában kellett benyújtania a bírósághoz, azaz a felperes által hivatkozott okirati bizonyítékok papír alapú csatolására a Pp. 613. § (3) bekezdése alapján nem volt mód, a felperesi bizonyítékok nem tartoztak az ott felsorolt, papír alapon csatolható kivételek körébe. Mivel ezen jogszabályi rendelkezések megsértését a felperes sem a felülvizsgálati kérelmében, sem az engedélyezési kérelmében nem állította, így mint nem vitatott megállapítások a felülvizsgálati eljárásban is irányadóak. Mindez azt eredményezi, hogy a felperes által megjelölt adott jogkérdés az adott eljárásjogi tényekre tekintettel az engedélyezési kérelemben megsértettként hivatkozott Pp. 605. § (1) bekezdésével – amely a perben az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles fél vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője eljárására vonatkozik – és a Pp. 608. § (1) bekezdésével – amely a tárgyaláson csatolt vagy kézbesíthető irat kivételével elektronikus utat ír elő – nem hozható összefüggésbe, így a kérelem alaposságát, a felülvizsgálat engedélyezését nem eredményezhette.

[21] A felperes a Pp. 409.§ (2) bekezdés c) pontjára csak hivatkozott, kérelme e körben teljes mértékben nélkülözi a Pp. 410. § (2) bekezdés c) pont cc) alpontja szerinti tartalmi elemeket, így nem felelt meg a Pp. ezen kérelme érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség.

[22] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[23] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem megtagadására figyelemmel okafogyottá vált a felperes végrehajthatóság felfüggesztés iránti kérelme, így arról a Kúria mellőzte a határozathozatalt.

[24] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. Divergáló bírói gyakorlat alátámasztására nem alkalmas olyan határozat, amely nem azt a jogkérdést veti fel és nem azon a jogszabályi rendelkezésen alapul, így nem azt értelmezi, mint a támadott határozat.

II. Nincs helye engedélyezésnek, ha a megsértettként megjelölt jogszabályhely a fél által megjelölt, elvi jelentőségű jogkérdést nem veti fel.

Záró rész

Budapest, 2025. november 5.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tánczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bírószági ügyintéző